

הארץ פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה'ק מרסלב ז"ע

מכתבי מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציווים, הערות והארות

פרשת נצוי

שנת תשען

וכבר אמרתי שצרכינו לרקד בכל יום, ובודאי שמעת זאת. ועתה חורתיך ודברתיכם בזה, כי לפי עצם היסורים והבלבולים וכו' העוברים על כל אחד עתה, אין עצה כי אם לשמה את עצמו בכל הניל ולרקד בכל יום בעובדא או במולא, לדבר עם חבירו מוה, או על כל פנים במחשבה, אונ טאקי פארט האפ, בפרט עתה שנמשכים חסדים גדולים, והימים ממשמים ובאים זמן שמחתינו, נגילה ונשמה בישועתו אמן.

[מיוחנת זיל אוחז בעבודתו הק' הוה, לרקד בכל יום בשמחת יהודתו שלא עשי גוי וכו', עיין מכתב ע"ד "אנן מהויבים לשם ולבך בכל מה שעובר עליינו", ובמכתב צ"א וצ"ד, ובמכתב ק"ע "אתם צריכים לרקד בכל יום", ובמכתב שכ"ב "עלך דרך י יכולם לרקד כמעט בכל יום", עיין דבר נפלא במכתב תמיין].

נתן מרסלב

ותהיה מראה אלו האגרת לאנייש החפצים באמת, ותחזר ותצענים אצלך. כי הם דברים יקרים וצרכיים לשומרם, כי יהיו נארכים בעוזרת השם יתברך להחיות נפשות רבות בחסדו הגדול ית.

סימן צ"ב

ברוך השם ים א לך לך, תקצ"ג

שלום לאחובי בני חביבי מורה יצחק שיחי

מכתבר קבלתי בזאת השעה, גם הטלית קטן הישן, והיה לי לנחת גדול בשמעי מעסיק תורה, מי יתן ויחזק ה' את לבך שתקבע עצמך על התורה ועל העובדה זו תפלה, כי זה כל האדם, וחוץ מוה גרווע מהబל, ואין לשון בעולם לננות בו הבל העולם הפורה ורץ ושת יותר מגז עובר, ואף על פי כן יכולין לחזוף בו סגולות יקרות כלאה, נעימות כוה, נעימות נצח שיכולין לזכות על ידי זה ולנעימות בימינו נצח (תהלים ט, יא).

זו תזכור מה שדרנו בסמוך מפסק (איבר ז, י"ח) לרגעים תבוננו. כי כן הוא האמת שהאדם נבחן בנטיות בכל רגע, ואין רגע דומה להברטה, על כן בכל רגע יכולין לזכות הרבה, ולהחותף טוב הרבה, ולברוח הרבה המתגבר ומתעורר בכל רגע, כי אנשיים ערוכים המלחמה היא בכל עת ורגע ממש, ובפרט בעניין ההשלכה והנפילות רחל' שרוצה להשליך ולהפילה את האדם בכל עת, וצרכיין התזקקות הרבה, והתערורות הרבה בכל עת ובכל שעה, ולפעמים בכל רגע.

עיין ליקוט הלכות היל' תפלה המנחה זו אות צ"ז בראשי פרקים באיד וויל. עירק התשובה להטיל בצל עת חדש בכל ים ובכל שעה ואפילו בכל רגע בהינתן לרוגעים תבוננו, שככל רגע מבחן ומנסה השם יתברך את האדם ומרמו לו לשוב עכ"פ מהחשבות רעות שם הירץ רחל' וכו' עי"ש. ועיין ליקוט מכתב ע"ב[...]

ותדע נאמנה שככל רגע נתחסין חידושים הרבה בעולם, כי השם יתברךழה בטלבו בכל ים תמיד מעשה בראשית (ברכת יוצר שחרית), הינו בכל היום כולו. כי אין שעה דומה להברטה, ואין רגע דומה להברטה, כאשר מועתק אצל מכתבי האריין'ל (עיין ליקוט הלlot היל' בשיר בחלב הד' אות א' שמארך מוחרב' בעניין זה וכותב זיל: נמצאים רבים שמייאשים עצם מלהתקרב באמת להשם יתברך, ואפילו מעת העובדה והמצוות שמקיימים הוא כמו מצאות אנסים מלומדה, ועשיהם אותם בלי התערורה והווית, והכל מחתת הקונת שקפאה עליהם, שנחביבים בעניינים כוקבים, שהוא מוקן מאד מהר, כמו שחוויר או רטור ויל' מאד מאדר, ואמר שאסור להווית זילן, הן חסר זילן חסיד זילן וכו', כי לא מעיא מי שעה מדורך היישר למגורי ועשה מה שעשה רחל', כל אחד כפי מה שירוד בנטש, ונדרמה בעניין כוקן ורגיל במשמעות אשר לא טובים, לאיש כוה בודאי מוקט הקונה הואת בלי שיעור, כי יכול לילך לאיבוד למחרי חז'ו אם לא יתרור להתחדש, שזה עירק התשובה כמו' השיבנו ה' אליה'ך ונשובה חרד ימינו, חדש דיקא.

אליא אףלו הכוונים קצת, ואפילו צדיקים וחסידיים אם הכוונים אצלם ועוישם עבודתם כזון הרגיל מכבר בוה, גם כן אינו טוב, כמו שאמר רבינו זיל שפאיילו צדיק זיל אינו טוב, כי היצר הרע נקרא מלך זיל וכיסיל, כי עירק העובודה והוא התחדשות בהינתן והקו' ה' חיליפו כה יעלול אבד בנסרים, שצרכין לתחדש בכל ים ממש אשר אגצי מזיך הים בכל ים היה בעיניך בחדרים הנאמן בקראות שמע וכו', כי מי שmock עצמו לתחדיל בכל פעם מה חדש, בודאי לא ייפל לעולם אפילו אם עיבור עלי' מה, כי ציר האדם לשליך מדורעה ולהעביר ממהשכטו לנו מידי כל שעב' ביטם העובר, או בשעה רחל', ואפילו בכל שעה, כאילו היום נולד, בבחינת אני הום יולדתין, ומתב' הום אם בקלו' תשמעו, שציך לחשוב בכל ים ובכל עת ושעה כאילו הום ובאותה שעה נולד ובא לעולם ורזה להתחדיל להזכיר את מי שאמר וזה העולם.

ואף על פי שכבר היה כאן אלפיים ורובי רבבות פעים, שרצה להתחדש ולהתחליל להתקרב להשם יתברך ולא עלהה בידו, ואפילו אם נפל פעם למה שנפל רחל', אף על פי כן אל יסתכל על זה כלל, ושכח כל זה, כי זיל והיום והשעה שהוא עומד בו עתה עדין לא היה בעולם,ומי יודע מה יכול לזכות עדין עתה באותו הום ובאותה השעה, כי השית' החדש בטובו בכל ים תמיד מעשה בראשית, ואין ים דומה להברטה, וכמו בא כתבי הארי'ן' בادرיכות מהו גודל השינויים לאין מספר הנעשים בכל ים ויום, ואפילו בכל שעה ושעה, עי"ש בעז' חים בתהילתו (בහיכל א'ק שער א' ענף ה') מה שכתבת שם ואין שעה וזה דומה לשעה זו,ומי שמסתכל בעניין הלון

המשך בדף 4

בית המדרש "חמיidi ברמלבי"

רחוב טאלסטאוז 5, אומאן אוקריינה

מודעה משמחת

הננו מתכוונים בעורת השם יתברך בשנה זואת להרחב גבולי הקדושה, ולהקים "שאטאר" גדול מקום רחbat ידים, בחצר בית מדרשינו בעיר ה' אומאן יציו להתפלל ביחד בימי ראש השנה ושבת תשובה, להזוכים להתקבץ אצל הקיבוץ של רבינו ה'ך, וגם ישמש למקום תורה ותפלה להציבור החשוב, ושיכיל בקרבו מאה וששים (160) מקומות לבית מדרשינו.

הרוצה לרשום עצמו לשכור מקום
יפנה: לוועד הממונה לשכור מקומות
ר' מאיר מרדכי בערקע אויטש ני"ז
– ר' יצחק זאב שווארטץ ני"ז

1.347.486.2523

או לגביי ביהמ"ד
ר' נחמי' שווארטץ ני"ז
845.248.1259

ויפה שעה אחת קודש כדי שנוכל לסדר
את כל הקהיל הקודש כפי רצונם הטוב

צ"ה

מאמץ מישיב נפש ◆

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סעיף ז' א: רושב בסתר עליון

שואל: אם הוא בא מכאן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר מזה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראיינו אצל רבותינו הקורמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הוה, ואצל' שהוה מהם כמה וכמה אשר סלדו מוה, עכ"פ למחצה לששים ולרביעי.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, וראי ה' בין פורקי עול, ועובדיו ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעיריצי ברסלב בין שאר כל ישראל. כי שונה הדברnl, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק למצות אנשים מלומדים, אבל כאן לגמרי, כי רשב"י אמר ח"ז שאותם קדוקים ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עברו את השם המודרך הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז בכל נימי נפשם, ואשר חז' ברוחה ק', והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמיים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ז נוכנים הם בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקשיות, כי הלא הנה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חי אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ומאי ישוטטו לבקש את דבר ה', אמרו עתידהasha שתתול ככר של תרומה ותחזר בתמי כנסיות ובכתי מדשות לידע אם טמא היא ואם טהורה היא ואין מבין, מסתפקא להו הא דאמר ליה רב אדא בר אהבה לרבא ליחזיה האינו תנורא מכמן דמלוי טומאה ותיהו פת ראשונה וכו'. תניא רשב"י אומר ח"ז שתשתכח תורה מישראל שני' כי לא תשכח מפני זרעך, אלא מה אני מקים ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו שלו ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ויש לדיק אחר שהנתנאים כבר חלקו בדבר זה, ורשב"י אמר שלא שתשתכח תורה מישראל, ותרץ את הפסוק שהביאו החכמים, איך בא רב שהוא אמרה, ובא אחריהם ואומר מדעת עצמו שתשתכח תורה מישראל.

וביתר קשה כי הלא רב ה' ר' בא שבועה כמ"ש הרח"ז והרמ"ע מפניו והרמ"ע מפניו וא"כ איך חולק על רבו רשב"י שאמר שלא שתשתכח תורה מישראל. ועוד קשה למה הוזכר רב להביא פסוק אחר על השכחה, ולא היה די לו הפסוק שהביאו החכמים שקדמו לו שהם התנאים שהלכו עם רשב"י. ועוד כי רשב"י השיב מה אני מקים על הפסוק שהביאו החכמים הנה ימים באים וגור, אבל מה יענה על הפסוק שהביא רב בענין הפלאת התורה. ועוד קשה כי במס' דרך ארץ זוטא (פ"י) אמר רשב"י בעצמו כי התורה תשתחת מלומדי, ולכאורה משמע כי גם רשב"י מסכים שקדום ביאת המשיח ישתחח תורה מישראל, וזה סותר למה שאמր כאן.

ובספר מדות רשב"י (על המאמר הנ"ל מתרץ), כי מש"כ במס' דרא"ז שיתשתכח תורה הוא מה שאמר רשב"י כאן שלא יהיה הלכה ברורה ומשנה ברורה במ"א וצ"ע כי כאן קראו לזה שלא ישתחח, ושם קראו שכחת התורה. וכן בזוהר פרשタ אחורי (דף נ"ה) אמר רשב"י בעצםו שתשתכח תורה בדור האחرون, זויל ת"ח זמיןין דרי בתראי דיתונן דיתונן אויריתא מבינינו, וחכמי לבא יתכנסון לאטריהו, ולא ישתחח מאן הסגיר ופתח, ווי לההוא דרא ומכאן ולהלאה לא יהא דרא כדרא דא עד דרא דיתני מלכא משיחא ומנדעא יתרע בעלהא דכתיב כי כלם ידעו אותו למקטנם ועד גדולם ע"כ, היינו כי העיד שבדרא בתראי ישתחח התורה למגרי, ולא כמו שאמר כאן במס' שבת. וגם כי הר"י' והרא"ש העתיקו מימרא דבר שעתידה תורה שתשתכח מישראל, אבל מימרא דרכותינו בכרכם ביבנה, ובריתא דריש"י לא העתיקו, משמע כי הוואיל ודבריו החכמים בכרכם ביבנה נדחו ע"י רשב"י, ע"כ לא הביאו אותן, אבל דברי רב הם לפ"י המסקנה, ע"כ הביאו אותן, משמע שאפי' אחר דברי רשב"י, עדין דברי רב קיימים.

ונהנה הkrben נתnal על דברי הרא"ש (שם אות ע') הוקשה מה הביא הרא"ש מימרא זו של אגדתא, הלא הרא"ש מביא רק מה שהוא לפי ההלכה, ועיי"ש מה שתי' שהוא לפי ההלכה, וכבר הארכנו במ"א כי לפי תירוץו יותר היה ראוי להביא את ההלכה מימי מירא דרכותינו בכרכם ביבנה עם דברי רשב"י, מאשר דברי רב ואכם"ל בזה.

ונהנה כמשמעותו חוץ' בכרם ביבנה עניין שכחת התורה, ע"ז פירשו בגמרא שלא ידעו דין ככר של תרומה בסברת ר' אדא בר אהבה וכו', אבל כשארם רב עתידה תורה שתשתכח מישראל, לא הסבירו בגמרא בכלל מהו השכחה, רק סתם עתידה תורה שתשתכח מישראל, בלי הסבר מהו השכחה, ולמה המתינו מליחסביר מהו שכחת התורה עד אחר הבריתא, ולא הסבירו במימרא דבר שהוא בגמרא מקודם.

ועל قولנא קשה מאה, כי הלא כל עניין של שכחת התורה, הוא קללה גדולה, ודבר לא טוב וצער גדול לעם ישראל, ולמה אמר רמי בר חזקאל על דבר זה שהוא מהני מיili מעלייתא אמר רב הונא משמה דרב, האם שכחת התורה מיili מעלייתא הוא.

המולות וכוכבים ושינוי מצבן ומעברן, ואיך ברגע א' הם באופן אחר, והمولד בו יקרה מאירועים שונים מהנולד בדרך שקדום לזה, ומהו יסתכל וויבן בעולמות העליונים שאין להם קץ ומספר, ואם תפקח עיניך בכלל ותשכילד דבר כי אין שכל כלב אדם לעמוד על כל פרטיהם, ועל זה אמר רודר המלך ע"ה גל עני ואביטה נפלאת מתרחק, ושללה המלך ע"ה שתובן בו וחכם מכל האדם אמר אמורתי אוכמה והוא רוחקה מנני, וכל רוחה מה שתכוב בספר התקנים (יקיון כיב' דס"ה) קם ר' שמעון ואמר סבא סבא וכו', ולבשין דאיו לביש בפצעא לא לביש ברמשא, ולבשין דלביש בימה דא לא לבש ביוםתנןא, ובזה תבין איך ממשנה מעור ומצבב העולמות שתם לבשן של האס"ב"ה ושינויו בכל עתה וגעה עכ' העז, וכל אלה השינויים لأنן קץ של כל העולמות, הכל בשכיל לקרוב ולהשחרר את כל בני עולם בכל עת אליו יתברך וכו', ע"ש עוד בארכיט'.

עוד כתוב מוה בליקוטי הילכות (היל' שוכר ה' אות ח') זיל': הוויה תורה ליתין השכירות להשכיר במועדו ובומו, ושלא לאחר שכרו וכו' כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו וכו', ולכן הוויה תורה מארת לתה שכרו לאחר יום לחבירו, כי תיקון חוכרון צרכין ליהר מאידך בכל יום ווים, ולשמור את חוכרון בכל יום ווים בעלים דאית', כי עיקר השכחה נשך על ידי ריבוי הזמן, לנראה בחוש שעל ידי אריכות הזמן נשכח הדבר כמו'ש (קהלת) ברובות הימים הכל נשכח, כי עיקר בחינת השכחה נשך מושגינים שיש בעולם בכל יום ווים ובכל עת, כי ככל יום ווים מתרברים וועלם ניזוצות עשויה נפלאות בכל עת, ובטבו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובכל יום עולה המשם בבורק ושוקע בערב, ואין ים דומה לחבירו, הן בעזם הימים שבחו הום קר ביותר ובוה הום ענן וגשם, וכיצד באזה קדרש שלא נתבררו עדין מימות עולם, מבונם בכוונות. וגם בגשמיות רואין בחוש מי שਮבחן קצת, שיש שינויים בכל יום, ואין ים דומה לחבירו, הן בעזם הימים שבחו הום קר ביותר ובוה הום ענן וגשם, שיש בהם שינויים רבים בכל יום ווים, כי השם יתברך משנה עתים בתבונתו, וכן במאורעות האדם ותנוועתו ומחשובתו והנתגנותיו, שיש בהם שינויים רבים בכל יום ווים, מי שמסתכל עליהם.

ומרביו השינויים האלה שככל יום, נשך השכחה, כי אם מטרידין את האדם מלוכר בעלים דאית', ובנראה גם בחוש קצט, שככל יום ועת העולם מספרים מהשינויים שהווים קר ביותר, והוים צרכין מטה, והוים ריבוי מטה וכיוצא בה, ובעתים הללו הפרנסה ברוחה, ובפרט השינויים שיש לכל אחד בפרטיו, שהוא מטריד אותו העשירות והמושם ומטען, וזה מטריד אותו העניינו והודוקות, וזה מטריד לנדרל בנוי ובונתיו, והרביה שיש להם צער גידול בנימ, וזה הוא החובי בנימ, וזה מטריד המהמות שנשמע עכשו בעולם, וכיוצא בה שינויים וסדרים רבים לאין תכלית, שטרידין את האדם בכל יום, עד שנדרה לו בכל יום כאילו והוים אינו נחשב לו למן חיותו, וזה הוים קשה לו לעבד את השם יתברך בשלימות, מחמת השינוי והבלבול שבזה הום. ובאמת השם יתברך מצמצם עצמו אין סוף עד אין תכלית עד נקרות המרכז של עולם הנשמי הזה שאם עומד עליו במקומו באותו היום ובאותו השעה דייקא, והוא מאמין לו מחשבה דיבור ומעשה בכל יום ווים, לפיו הום ולפי המקום ולפי האדם, ומרמו לו בהם דייקא רומיים לחתוך לבעורתי,ומי שוכנה להגדיל דעתו להבין בכל יום והרמויות האלה, שהוא עניין שמירת הוכרון נניל', או אפילו כאשר לו זה השכל להגדיל דעתו בהם, על כל פנים הוא מאמין באמונה שלימה שככל השינויים והמאורעות שבעזם ובאדם ובמקום, בכלם מלובש אלקותו יתברך, כי הוא יתברך מזמן עצמו בהם דייקא בכיכול כדי לקרבו לעבודתו, אי ניטוק לו הכרה ויידעה חדרה בכל יום, והשתකחות וכיסיפום חדרים ונפלאים בכל עת אליו יתברך ולעבדות, וזה עניין שמירת הוכרון המבוואר בליקויים (ח"א סי' נ"ד) שצרכין לשומר את חוכרון בכל יום בהקייזו משנתו ואח' ע"ש.

ברכת מזל טוב לאג"ש

מו"ה צבי יוסף פיש נ"ז, מוויליאמסבורג
לרגלי הדולדת בנו נ"ז בשעה טובה ומוצלחת
יזכו להעמיד דורות ישרים וمبرוכים, ע"ד ישראל סבא
ובהת�בות לרבייה"ק, אכ"ר

ברכת מזל טוב לאג"ש

מו"ה ראובן וויס נ"ז, מוויליאמסבורג
לרגלי שמחות נישואין בתו הבללה תהיה'
מו"ה אברהם יצחק לייפער נ"ז, מוויליאמסבורג
חתן הרה"ח מחשובי אנ"ש
מו"ה אהרן שמואל אקובאוזיטש נ"ז, מוויליאמסבורג
לרגלי הדולדת בנו נ"ז
יזכו להעמיד דורות ישרים וمبرוכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקבות לרבייה"ק, אכ"ר

עס איז געליבן בעטען צו פארדיינגען אין אומאן במשך פון דיימי ראש השנה שנת תשע"ד הבעל"

עס איז גויאישע הויז, אויף טאלסטוי גאס, נען די בית המדרש "חסידי ברסלב" פון הרה"ח ר' שמשון שווארץ שליט"א

פאראינטערעסיטט בעטען רופט ר' נחמי' שווארץ נ"ז 845.248.1259

כוונת העזרות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונוינו בעזיה להדריס כל המכתבים עם העזרות כדי לזכות את הרבים, לנו נשםה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מהגרנית ובין על דברינו כדי שיזכה מתחתת ידינו הנה ומתוקן, ואישר כוחכם למפרע

למלתגים למערתת וכן לעתם מאמרם להופיע בחעט סופר, אע' להעוזות וט'
מי שברצען שייגען לו העט סופר על יד האימעל, פנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אע' להפקס: 845.781.6701

לזהועה על מול טוב לאג"ש, יש לשלו הוזעה (עד יומ' ג' בשעה: 09:00 גנוקר):

שיעורים אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אוסף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספחה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אוסף אידיש" מיט אל לאחרן הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט וויעס איז מבוואר אין ליקוטי הילכות
חזק ואמצע איזהי למלטו פארו "בכל יום ווים", ולעין ולהחש בום למצווא בהם
בכל פעם עוצאת להצעיל נפשיכם (על' מכתב שי'')